ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ເລກທີ 0252 /ກປ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 FEB 2020

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍ ການສ້າງເຂດປອດພະຍາດປາກເປື່ອຍລົງເລັບດ້ວຍການສັກຢາກັນພະຍາດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ2016;
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 99/ນຍ, ລົງວັນທີ 09 ມີນາ 2017 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ສະບັບເລກທີ 0287/ກລປ, ລົງວັນທີ 06 ກຸມພາ 2020.

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງເຂດປອດພະຍາດປາກເປື່ອຍລົງເລັບດ້ວຍການສັກຢາກັນພະຍາດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອໃຫ້ເປັນເຂດທີ່ມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນສະຖານະການກ່ຽວກັບພະຍາດປາກເປື່ອຍລົງເລັບຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ສ້າງໃຫ້ເປັນເຂດລ້ຽງສັດໃຫຍ່ປອດພະຍາດ ທີ່ສາມາດສົ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 2 ການສ້າງເຂດປອດພະຍາດປາກເປື່ອຍລົງເລັບດ້ວຍການສັກຢາກັນພະຍາດ

ການສ້າງເຂດປອດພະຍາດປາກເປື່ອຍລົງເລັບ ດ້ວຍການສັກຢາກັນພະຍາດ ແມ່ນ ການກຳນົດຂອບເຂດ ທາງດ້ານພູມສາດຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ສິ່ງກີດກັ້ນທີ່ຄົນເຮົາສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສິ່ງກີດຂວາງບໍ່ໃຫ້ສັດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕິດພະຍາດປາກເປື່ອຍລົງເລັບເຂົ້າໄປໃນເຂດໃດເຂດໜຶ່ງໄດ້. ການຄຸ້ມຄອງເຂດດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ່ອີງການ OIE ແນະນຳ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

ພະຍາດປາກເປື່ອຍລົງເລັບ (FMD) ໝາຍເຖິງພະຍາດຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງຂອງສັດລ້ຽງ ແລະ ສັດປ່າປະເພດເລັບຄູ່ ເປັນຕົ້ນ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແກະ, ແບ້, ກວາງ, ຟານ ແລະ ໝູປ່າ. ພະຍາດດັ່ງກ່າວ ເກີດຈາກເຊື້ອໄວຣັສພະຍາດປາກເປື່ອຍລົງເລັບ (FMDV), ສັດທີ່ເປັນພະຍາດນີ້ ຈະມີຕຸ່ມຢູ່ຕາມບໍລິເວນປາກ, ຫວ່າງເລັບ, ເຕົ້ານົມ ແລະ ນ້ຳລາຍໄຫລ;

ເຂດປອດພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ເຂດປອດພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບດ້ວຍການສັກຢາກັນພະຍາດ ໂດຍແມ່ນເຂດທີ່ມີສັດໄດ້ຮັບການສັກຢາກັນພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບແລ້ວ ແລະ ບໍ່ມີກໍລະນີເກີດພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບຢູ່ໃນເຂດນັ້ນ;

ສິ່ງກີດຂວາງທາງດ້ານພູມສາດທາງທຳມະຊາດ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ, ພູ, ຜາ, ປ່າໄມ້, ແມ່ນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ເຫວ ລວມທັງປ່າໄມ້ປູກ ທີ່ສາມາດກີດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ ສັດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕິດພະຍາດປາກເປື່ອລີ້ນເລັບຜ່ານເຂົ້າໄປໄດ້;

ສິ່ງກີດຂວາງທີ່ຄົນເຮົາສ້າງຂຶ້ນ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ເປັນຕົ້ນ ຮົ້ວ, ກຳແພງ, ຮ່ອງ, ຂຸມ ລວມທັງ ເຄື່ອງມື ໄລ່ສັດ ຫຼື ກັບດັກ ທີ່ຄົນເຮົາສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອກີດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ ສັດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕິດພະຍາດປາກເປື່ອລີ້ນເລັບເຂົ້າໄປໄດ້;

ພູມຄຸ້ມກັນຂອງຝູງສັດ ໝາຍເຖິງ ພູມຄຸ້ມກັນພະຍາດຂອງຝູງສັດໃດໜຶ່ງ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການສັກຢາກັນພະຍາດ;

ອົງການ OIE ໝາຍເຖິງ ອົງການສຸຂະພາບສັດສາກົນ

FMD ໝາຍເຖິງ ພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບ

FMDV ໝາຍເຖິງ ເຊື້ອໄວຣັສພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບ

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການລ້ຽງສັດ, ການປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2
ການສ້າງຕັ້ງເຂດປອດພະຍາດ, ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່

ມາດຕາ 5 ເງື່ອນໄຂຂອງເຂດປອດພະຍາດ

ເຂດປອດພະຍາດ ຈະປະກາດໄດ້ຕ້ອງຄົບເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຂດທີ່ອົງຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ປະກາດເປັນເຂດປອດພະຍາດຊົ່ວຄາວ ຢ່າງເປັນທາງການ;
2. ມີເຂດກັນຊົນ ອ້ອມຮອບເຂດປອດພະຍາດ ໃນລັດສະໝີ ຢ່າງໜ້ອຍ 3 ກິໂລແມັດ ທີ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
3. ມີລະບົບການບໍລິການສັດຕະວະແພດ, ການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດສັດ, ການກວດກາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ເຂົ້າ-ອອກ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ;
4. ມີການລ້ຽງງົວທົດລອງເປັນຕົວຊີ້ວັດ ໂດຍຄັດເລືອກເອົາງົວໜຸ່ມທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 8 ຫາ 24 ເດືອນ ທີ່ບໍ່ເຄີຍເປັນພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບມາກ່ອນ ຈຳນວນ 30 ໂຕ ເພື່ອເປັນສັດເຝົ້າຍາມພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບ. ຖ້າກວດເຫັນສັດທົດລອງສະແດງອາການພະຍາດລະບາດ ແລະ ຜົນຂອງການວິໄຈຢັ້ງຢືນວ່າສັດຕິດເຊື້ອພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບ (FMDV) ຕ້ອງລາຍງານຫາ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຊາບໂດຍດ່ວນ ພ້ອມທັງດຳເນີນມາດຕະການດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຄວບຄຸມພະຍາດ ຕາມວິທີທີ່ອົງການ OIE ແນະນຳ;

5. ມີການປະເມີນພູມຄຸ້ມກັນ ທັງການສັກຢາຕໍ່ພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ທັງການສັກຢາກັນພະຍາດ ຕາມວິທີທີ່ອົງການ OIE ແນະນຳ ໂດຍຕ້ອງໃຫ້ມີອັດຕາພູມຄຸ້ມກັນພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບໃນຝູງ ສູງກວ່າ 70%;
6. ຜົນກວດ Nonstructure Protein (NSP) ຢູ່ໃນລະດັບຍອມຮັບໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັບ ລະຫວ່າງ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ປະເທດຄູ່ຄ້າ;
7. ພາຍໃນ 2 ປີ ຕ້ອງບໍ່ມີການລາຍງານການເກີດພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ແລະ ບໍ່ພົບກໍລະນີ ກວດພົບເຊື້ອພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ຈຶ່ງສາມາດປະກາດເປັນເຂດປອດພະຍາດ ແບບຖາວອນໄດ້;

ມາດຕາ 6 ຂັ້ນຕອນການສ້າງເຂດປອດພະຍາດ

ການສ້າງຕັ້ງເຂດປອດພະຍາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ສົມທົບກັບ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລົງສຳຫລວດຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ລັດຖະມົນຕີ, ເຈົ້າແຂວງ ແລະ ເຈົ້າເມືອງຮັບຊາບ;
2. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງເຂດປອດພະຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ;
3. ຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງເຂດປອດພະຍາດ ລົງສຳຫລວດ ແລະ ກຳນົດຂອບເຂດ ພ້ອມທັງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແກະ, ແບ້ ລວມທັງ ສັດປ່າເລັບຄູ່ ແລ້ວ ສ້າງແຜນລະອຽດກ່ຽວກັບການສ້າງເຂດປອດພະຍາດ ພ້ອມທັງ ລາຍງານໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຊາບ;
4. ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ສະເໜີລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະກາດເປັນເຂດປອດພະຍາດຊົ່ວຄາວ;
5. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຕ່ງຕັ້ງ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານປະຈຳເຂດປອດພະຍາດ ເພື່ອດຳເນີນການ ເຝົ້າລະວັງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາແລະ ກັກກັນ ພ້ອມທັງສະຫລຸບລາຍງານ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
6. ພາຍຫລັງເຂດປອດພະຍາດ ຊົ່ວຄາວ ຄົບເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໃນ **ມາດຕາ 5** ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ໃຫ້ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະກາດເປັນເຂດປອດພະຍາດຖາວອນ ຢ່າງເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 7 ເຂດປອດພະຍາດ ຊົ່ວຄາວ

ເຂດປອດພະຍາດຊົ່ວຄາວ ແມ່ນເຂດທີ່ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ໄດ້ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຖືກສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະກາດເປັນເຂດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອສ້າງເປັນເຂດປອດພະຍາດ ຖາວອນ ຊຶ່ງເຂດດັ່ງກ່າວ ນີ້ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ມາດຕາ 5** ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 8 ເຂດກັນຊົນຂອງເຂດປອດພະຍາດ

ເຂດກັນຊົນຂອງເຂດປອດພະຍາດ ແມ່ນເຂດທີ່ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ເປັນເຂດເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດ ຢູ່ອ້ອມຮອບຂອງເຂດປອດພະຍາດ ໂດຍຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ອ້ອມຮອບຂອບຂອງເຂດປອດພະຍາດ ໃນວົງລັດສະໝີ ຢ່າງໜ້ອຍ 3 ກິໂລແມັດ. ສັດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເປັນພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ຢູ່ໃນເຂດ

ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນພິມສັດ, ສັກຢາກັນພະຍາດສັດ, ມີລະບົບເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມ, ເຝົ້າລະວັງພະຍາດ ແລະ ມີການປະເມີນລະດັບພູມຄຸ້ມກັນພະຍາດສັດໃນຝູງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 9 ເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່

ເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່ ແມ່ນເຂດທີ່ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ກຳນົດຂຶ້ນ ໃຫ້ເປັນເຂດລ້ຽງທອນສັດ ໂດຍຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ອ້ອມເຂດກັນຊົນ ໃນລັດສະໜີຫ່າງອອກໄປຈາກ ເຂດກັນຊົນ ຕາມທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດນຳເຂົ້າ ກຳນົດ. ການສ້າງຕັ້ງຟາມລ້ຽງສັດໃຫຍ່ ຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການຟາມລ້ຽງສັດ ໃນ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 0209/ກປ, ລົງວັນທີ 06 ກຸມພາ 2013 ແລະ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານຟາມລ້ຽງງົວຊີ້ນ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງຫົວໜ້າກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເລກທີ AFSTD-LF 2018-00003 ລົງວັນທີ 17 ກໍລະກົດ 2018.

ໝວດທີ 3
ການຄຸ້ມຄອງເຂດປອດພະຍາດ, ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່

ມາດຕາ 10 ລະບົບການຄຸ້ມຄອງດ້ານສັດຕະວະແພດ

ລະບົບການຄຸ້ມຄອງສັດຕະວະແພດ ໝາຍເຖິງຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການດ້ານສັດຕະວະແພດ, ການສ້າງຕັ້ງອົງການ, ການກຳນົດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ຂັ້ນຕອນ, ມາດຕະຖານ, ວິທີການບໍລິການດ້ານວິຊາການ ລວມທັງການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານສຸຂະພາບສັດ, ການປະເມີນ, ການປະສານງານ-ສື່ສານ ແລະ ການວາງແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສຸຂະພາບສັດ ຢູ່ໃນອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ຊຶ່ງລະບົບດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ເຂດປອດພະຍາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 11 ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ການສ້າງເຂດປອດພະຍາດ, ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດທ້ອນໂຮມສັດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ສະບັບທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016, ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດສັດ ເລກທີ 228/ລບ, ລົງວັນທີ 31 ພຶດສະພາ 2012 ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວບຄຸມຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 12 ການບໍລິການດ້ານສັດຕະວະແພດ

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາການບໍລິການດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ສົມທົບກັບທ້ອງຖິ່ນ ປະກອບບຸກຄະລາກອນດ້ານສັດຕະວະແພດ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດ, ການຂຶ້ນທະບຽນພິມສັດ, ການສັກຢາກັນພະຍາດ, ການສືບສວນ-ສອບສວນດ້ານລະບາດວິທະຍາ, ການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ການກັກກັນສັດ ລວມທັງການສ້າງແຜນຮອງຮັບສຸກເສີນໃນການໂຕ້ຕອບພະຍາດລະບາດ ຢູ່ໃນເຂດປອດພະຍາດ, ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 13 ການວິໄຈພະຍາດສັດ

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ຕ້ອງສ້າງຄວາມພ້ອມ ກ່ຽວກັບ ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ, ເຄື່ອງມື ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການວິໄຈ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດບົ່ງມະຕິພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ແລະ ພະຍາດອື່ນ ຢູ່ໃນເຂດປອດພະຍາດ, ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່ ໃຫ້ວ່ອງໄວ ແລະ ຊັດເຈນ ພ້ອມທັງ ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຫ້ອງວິໄຈໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ;

ມາດຕາ 14 ການຂຶ້ນທະບຽນພິມສັດ ແລະ ລະບົບການສືບຍ້ອນຫລັງປະຫວັດຂອງສັດ

ສັດໃຫຍ່ທຸກໂຕທີ່ຈະນຳເຂົ້າມາລ້ຽງທອມໃນເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່, ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດປອດພະຍາດ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນພິມສັດທີ່ມີລະຫັດປະຈຳໂຕພຽງລະຫັດດຽວ ຕາມວິທີການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 1974/ກປ, ລົງວັນທີ 23 ສິງຫາ 2012 ແລະ ມີລະບົບການສືບຍ້ອນຫລັງປະຫວັດຂອງສັດ ທີ່ສາມາດກວດກາຂໍ້ມູນແຫລ່ງທີ່ມາຂອງສັດໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

ມາດຕາ 15 ການສັກຢາກັນພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ

ສັດທຸກໂຕທີ່ລ້ຽງຢູ່ໃນເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່, ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດປອດພະຍາດ ໄດ້ສັກຢາກັນພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບແບບບັງຄັບ ໃຫ້ໄດ້ 100% ຫຼື ໃຫ້ຝູງສັດມີອັດຕາການສັກຢາໃນຝູງ ກວມ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 95% ຕະຫລອດປີ, ການສັກຢາກັນພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ຢາກັນພະຍາດຊະນິດເຊື້ອຕາຍ ທີ່ກົງກັບຊະນິດ ແລະ ສາຍພັນຂອງພະຍາດທີ່ມັກເກີດຢູ່ໃນຂົງເຂດ;
2. ຢາກັນພະຍາດຕ້ອງມີຄຸນນະພາບ ຕາມທີ່ອົງການ OIE ກຳນົດ;
3. ຢາຕ້ອງເກັບຮັກສາ ແລະ ຂົນສົ່ງຢູ່ໃນຄວາມເຢັນ.

ມາດຕາ 16 ການເຝົ້າລະວັງ

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ສົມທົບກັບ ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ດຳເນີນການເຝົ້າລະວັງພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ຢູ່ໃນເຂດປອດພະຍາດ, ເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່ ແລະ ເຂດກັນຊົນ ຕາມວິທີການ ທີ່ອົງການສຸຂະພາບສັດອົງການ OIE ແນະນຳ ເປັນຕົ້ນ ການສືບສວນ-ສອບສວນດ້ານລະບາດວິທະຍາ, ການສຸ່ມເກັບຕົວຢ່າງ, ການວິໄຈການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການລາຍງານ ພ້ອມທັງ ປະເມີນພູມຄຸ້ມກັນຕໍ່ພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ຫຼັງການສັກຢາກັນພະຍາດ.

ມາດຕາ 17 ມາດຕະການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ

ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1) ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດຈາກເຂດອື່ນເຂົ້າເຂດທ້ອນໂຮມສັດໃຫຍ່ ຕ້ອງມີເລກທະບຽນພິມສັດ ທີ່ສາມາດກວດສອບແຫຼ່ງທີ່ມາໄດ້, ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ ບໍ່ພົບອາການຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການກວດກາຢັ້ງຢືນຈາກສັດຕະວະແພດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ;
2) ສັດທີ່ຈະເຄື່ອນຍ້າຍສົ່ງອອກຈາກ ສປປ ລາວ ໄປ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຜ່ານການກັກກັນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ກັນສັດ ທີ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດນຳເຂົ້າ ຮັບຮອງ ຕາມໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3) ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ຕ້ອງໄປຕາມເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
4) ພາຫານະ ແລະ ເຄື່ອງມືຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ຕ້ອງລ້າງ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການໃຊ້ງານ.

ມາດຕາ 18 ມາດຕະການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ການລາຍງານພະຍາດ

ມອບໃຫ້ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ ລະບົບການສືບສວນ-ສອບສວນດ້ານລະບາດວິທະຍາ, ການລາຍງານພະຍາດສັດ ແລະ ມາດຕະການທຳລາຍສັດທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດໃຫ້ຊັດເຈນ ໂດຍໃຫ້ສ້າງແຜນຮອງຮັບສຸກເສີນໄວ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງຕ້ອງກວມເອົາ ການກະກຽມດ້ານບຸກຄະລາກອນ, ງົບປະມານ, ເຄື່ອງມືວັດຖຸອຸປະກອນ ລວມທັງ ການສະໜອງຢາສັດຕະວະແພດ ແລະ ຄວາມພ້ອມດ້ານການວິໄຈພະຍາດສັດ.

ມາດຕາ 19 ມາດຕະການໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ທຳລາຍເຊື້ອພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ

ກໍລະນີສົງໄສ ຫລື ເກີດພະຍາດລະບາດສັດ ຢູ່ເຂດຫ້ອນໂຮມສັດ, ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດປອດພະຍາດ ໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1) ດຳເນີນການ ສືບສວນ-ສອບສວນດ້ານລະບາດວິທະຍາ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງສົ່ງເຂົ້າຫ້ອງວິໄຈພະຍາດສັດເພື່ອຢືນຢັນສາເຫດຂອງພະຍາດ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ແກ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປ ຈີນ ແລະ ສປປ ລາວ ຊາບພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງ;
2) ຖ້າຜົນການວິໄຈພະຍາດສັດ ຢັ້ງຢືນການກວດພົບເຊື້ອພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ຕ້ອງປະກາດເປັນເຂດພະຍາດລະບາດສັດ ໂດຍກຳນົດເຂດຄວບຄຸມພະຍາດຢ່າງເຄັ່ງຄັດໃນວົງລັດສະໝີ 3-5 ກິໂລແມັດອ້ອມຮອບຂອງຈຸດລະບາດ ພ້ອມທັງກຳນົດເຂດເຝົ້າລະວັງພະຍາດຢູ່ໃນວົງລັດສະໝີ 30 ກິໂລແມັດ ອ້ອມຮອບເຂດຄວບຄຸມພະຍາດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ການປະກາດເປັນເຂດພະຍາດລະບາດສັດ;
3) ດຳເນີນມາດຕະການໂຕ້ຕອບ ຕາມມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016.
4) ຫ້າມເຄື່ອນຍ້າຍສັດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕິດພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ອອກຈາກເຂດຄວບຄຸມພະຍາດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ເຂດເຝົ້າລະວັງພະຍາດ;
5) ໂຈະການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ເຂົ້າ-ອອກ ໃນເຂດປອດພະຍາດ ນັບຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ກວດພົບພະຍາດ ຮອດມື້ສຸດທ້າຍທີ່ບໍ່ພົບກໍລະນີໃໝ່ ແລ້ວ ບວກໃສ່ 30 ວັນ;

ມາດຕາ 20 ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງເອກະສານ

ບັນດາເອກະສານ ເປັນຕົ້ນ ລະບຽບ, ມາດຕະຖານ, ຄູ່ມືປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ມູນທາງເອເລັກໂຕຣນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລ້ຽງ, ສຸຂະພາບ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ, ການກັກກັນ ລວມທັງການບໍລິຫານຈັດການທັງໝົດ ຕ້ອງມີການຈັດເກັບຮັກສາຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ;

ໝວດທີ 4
ການກວດກາ ວຽກງານສ້າງເຂດປອດພະຍາດ

ມາດຕາ 21 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສ້າງເຂດປອດພະຍາດ, ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ລົງສຳຫລວດຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງເຂດປອດພະຍາດ;

2. ນຳສະເໜີລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຊີ້ນຳໃນການ ສ້າງແຜນລະອຽດກ່ຽວກັບການສ້າງເຂດປອດພະຍາດ;
3. ນຳສະເໜີລັດຖະມົນຕີປະກາດເຂດປອດພະຍາດ ຊົ່ວຄາວ ແລະ ຖາວອນ;
4. ຊຸກຍູ້ ຕິດຕາມ ທີມງານວິຊາການ ແລະ ດຳເນີນການເຝົ້າລະວັງພະຍາດ, ການບໍລິການ ແລະ ສະຫລຸບລາຍງານກ່ຽວກັບການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂເຂດປອດພະຍາດ;
5. ສ້າງລະບົບປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບຢູ່ໃນເຂດປອດພະຍາດ ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ດ້ານສຸຂານາໄມສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງການສັກຢາກັນພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບ;
6. ຮ່າງມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ລະບຽບການສະເພາະ ຄູ່ມືແນະນຳ ກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດ, ການຮັກສາສຸຂະພາບສັດ, ການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດປອດພະຍາດ;
7. ປຶກສາຫາລື ກັບປະເທດຄູ່ຄ້າ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ການຮັບຮູ້ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງເຂດປອດພະຍາດ ;
8. ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບການຄຸ້ມຄອງເຂດປອດພະຍາດ
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 22 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງຂັ້ນແຂວງ

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ດຳເນີນການສຳຫລວດຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງເຂດປອດພະຍາດ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ນເລັບຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດ ຂັ້ນສູນກາງ;
3. ກວດກາ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ການປະຕິບັດມາດຕະການ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດປອດພະຍາດ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກວດກາການລ້ຽງສັດ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດປອດພະຍາດ;
5. ນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານວິຊາການ ເປັນຕົ້ນ ການເຝົ້າລະວັງ, ການກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ກຳຈັດພະຍາດສັດ ຢູ່ໃນເຂດປອດພະຍາດ;
6. ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບການຄຸ້ມຄອງເຂດປອດພະຍາດ ;
7. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ເຂດປອດພະຍາດ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ລ້ຽງສັດ ແລະ ສັດຕະວະແພດຂັ້ນສູນກາງກຳນົດ;
8. ສະເໜີ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງກ່ຽວກັບການປະກາດ ແລະ ຮັບຮອງເປັນເຂດປອດພະຍາດ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 23 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ນະຄອນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ດຳເນີນການສຳຫລວດຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງເຂດປອດພະຍາດ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບໃນຂອບເຂດເມືອງຂອງຕົນ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກວດກາການລ້ຽງສັດ, ການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດເຂົ້າ-ອອກ ເຂດກັນຊົນ ແລະ ເຂດປອດພະຍາດ;
4. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຝົ້າລະວັງ, ກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ກາຈັດພະຍາດສັດຕາມການຊີ້ນຳຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນແຂວງ;
5. ສະເໜີຫາຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ໃນການປະຕິບັດລະບຽບການຂອງເຂດປອດພະຍາດ;
6. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເຂດປອດພະຍາດ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນສູນກາງກຳນົດ;
7. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ກວດກາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເຂດປອດພະຍາດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກເມືອງຂອງຕົນ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 24 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງໜ່ວຍປະຕິບັດງານປະຈຳເຂດປອດພະຍາດ

ໜ່ວຍປະຕິບັດງານປະຈຳເຂດປອດພະຍາດ ແມ່ນຄະນະເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າກວດກາໃນສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ, ກັກກັນ, ເຕົ້າໂຮມສັດ ແລະ ສະຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຢູ່ໃນເຂດປອດພະຍາດ;
2. ກວດສອບ ເອກະສານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ;
3. ເກັບຕົວຢ່າງເພື່ອການກວດກາວິໄຈຊອກຫາພະຍາດ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ພ້ອມທັງສືບສວນ-ສອບສວນຫາສາເຫດຂອງການເກີດພະຍາດ;
4. ສົມທົບກັບຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ດຳເນີນການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ບໍລິການດ້ານສັດຕະວະແພດໃຫ້ແກ່ຜູ້ລ້ຽງສັດຢູ່ໃນເຂດປອດພະຍາດ;
5. ລາຍງານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ໃນ ກໍລະນີພົບການລະເມີດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຂອງຜູ້ປະກອບການ;
6. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 4
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 25 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບ ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 26 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແມ່ນໃຊ້ແທນ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບເລກທີ 4125/ກປ, ລົງວັນທີ 20 ພະຈິກ 2019 ແລະ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ລັດຖະມົນຕີ

ປອ.ລຽນ ທິແກ້ວ